

ע"פ 12940/08/17 - מיכאל משה גולד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 12940-08-17

לפני כב' השופט רפי כרמל - אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מיכאל משה גולד
ע"י ב"כ עו"ד ד' שוסהיים

המערער

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז י-ם

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת שרון לארי בבלי) מיום 10.7.17 בת"פ 40926-08-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהעסקת תושב זר שלא כדין ונדון לשל"צ בהיקף של 150 שעות, מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים בגין ביצוע עבירה על חוק הכניסה לישראל והתחייבות עצמית בסך 3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 24.6.15 בשעה 12:00 לערך, ביער ישע, העסיק המערער שני תושבים זרים ללא אישור עבודה בישראל.

3. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל הסכמה עונשית בלבד, ולא נגע בשאלת ההרשעה. בית משפט קמא קבע כי בכפוף לקבלת תסקיר חיובי, יוכל ב"כ המערער לטעון לאי הרשעה.

טענות הצדדים

עמוד 1

4. ב"כ המערער טען כי שני התושבים שהעסיק המערער היו בעלי אישור כניסה לישראל. המערער פגש בהם ולקח אותם לעבוד בעבודה שהחל בה. המערער היה באותה עת חייל משוחרר בסמוך לאחר שחרורו מצה"ל, לא היה לו צל של ספק שאם יש להם אישור כניסה לישראל, הם גם יכולים לעבוד בישראל. למערער אין עבר פלילי ומעת האירוע לא נפתחו נגדו תיקים פליליים. בדיון הראשון בתיק המערער סירב להודות, אך הודה לאחר שבית משפט קמא הסביר לו שככל שהתסקיר יהיה חיובי בעניינו, הוא לא יורשע. שני התסקירים שהוכנו על ידי שירות המבחן הינם חיוביים ובשניהם הומלץ להימנע מהרשעתו. ב"כ המערער טוען כי מקרים של העסקת עובדים זרים מתנהלים לרוב בבית הדין לעבודה ולא בבית משפט פלילי, וכי ניתן היה להסתפק במקרה דנן בקנס מינהלי. משבחרה המאשימה להגיש כתב אישום ולאור התסקירים שהוצגו לבית המשפט - היה על בית משפט קמא לבטל את הרשעתו של המערער. המערער עזב את עולם התורה ובחר להתגייס לצה"ל ושירת שירות מלא, הביע רצון בפני בית משפט קמא ועודנו רוצה להתגייס למשטרה, אך נוכח הרשעתו לא יוכל להתקבל. לפיכך, בנסיבות דנן יש לקבל את הערעור ולבטל את הרשעתו של המערער באופן חריג.

המשיבה ביקשה לדחות את הטענה בדבר הסתמכות על דברי בית המשפט שכן, לא קיים לכך בסיס בפרוטוקול בית משפט קמא ובכל מקרה לא הייתה כל הבטחה מצד בית משפט קמא. המערער לא הצביע על נזק קונקרטי ועל מניעה מלהתגייס למשטרה בגין הרשעה זו. אכן, תיקים מסוג זה נדונים לעיתים בבתי הדין לעבודה, אולם גם שם נדונה ועולה שאלת ההרשעה, נאשמים מורשעים, והקנסות חמורים. על כן, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 23 שנים, רווק, ללא עבר פלילי, מתגורר בביתר עילית עם הוריו ועובד בשיפוצים בשעות היום ובתחנת דלק בשעות הערב. המשפחה מנהלת אורח חיים חרדי. המערער שירת כלוחם בצה"ל שירות מלא, בהצטיינות. הוא קיבל אחריות על ביצוע העבירה וניכר כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה עומדת נטייתו של המערער לפעול באופן פזיז ללא שקילות תוצאות מעשיו, יחד עם זאת, למערער יכולת ומוטיבציה להצליח בחייו, הוא מגלה יציבות תעסוקתית והביע רצון להשתלב בעבודה במשטרה. הומלץ להימנע מהרשעתו.

דין

6. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם שיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)). ההימנעות מהרשעה או ביטולה תיעשה במקרים חריגים: "**רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה**" (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)).

המערער הורשע בהעסקת שני עובדים שהינם תושבים זרים. המערער טען כבר בתחילת ההליך כי מדובר בתושבים שהחזיקו באשרות לשהייה בישראל והמשיבה לא הכחישה זאת. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו,

שבאה בתחילת ההליך והביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, קבלת אחריות מלאה על המעשים, התרשמות חיובית של שירות המבחן ממנו, כעולה מהתסקירים שהוכנו בעניינו, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, במהלכו לא נפתחו נגדו תיקים נוספים והוא מפגין יציבות תעסוקתית, כל אלה עמדו לזכותו בשאלת העונש. באשר לפגיעה בעקבות הרשעה בדין על עתיד נאשם, הכלל הוא שאין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לו בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). לא ראינו כי נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא.

על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, יח באדר, תשע"ח, 05 במרץ, 2018, בהעדר הצדדים (בהסכמה).

המזכירות תמציא עותק פסק הדין לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**